

List od Preláta (november 2007)

Liturgický kalendár nás vyzýva obnoviť duchovný život a sa s ním aj modliť.

21.11.2007

Moji milovaní! Nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

Teším sa, že vám môžem povedať, že som videl vďaku a radosť nášho Otca, keď sa blížil sviatok Všetkých svätých, ktorý dnes slávime. Taktiež bol dojatý, keď meditoval nad hymnom k svätému Krížu, ktorý sa

pripisuje svätému Andrejovi, ktorého sviatok slávime 30. novembra. Medzi týmito dvoma dátumami sa nachádzajú ďalšie sviatky, ktoré nám môžu pomôcť k tomu, aby sme dali nášmu duchovnému životu rytmus, ktorý nám udáva Cirkev v liturgii, majúci na pamäti radu svätého Josemaríu, že naša modlitba má byť liturgická (Por. Sv. Josemaría, *Cesta*, č. 86).

V dnešný sviatok uvažujme s vďačnosťou nad spoločenstvom svätých: je to jeden z článkov viery, ktorý vyznávame vo Vyznaní viery. Oslávená, trpiaca a bojujúca cirkev — jediná cirkev, založená Kristom, ktorá sa v súčasnosti nachádza v troch rozličných stavoch — je pre nás obzvlášť prítomná v tento deň. Meditujme často nad touto pravdou, ktorá je pre nás takou veľkou útechou: Svätí nie sú tí, ktorí patria k malému počtu vyvolených, je to nespočetný zástup, a liturgia nás

dnes vyzýva, aby sme dnes k tomuto zástupu pozdvihli svoj zrak. Nie súvňom len tí svätí, ktorí boli oficiálne uznaní, ale taktiež všetci pokrstení zo všetkých národov, ktorí sa usilovali s láskou a verne plniť Božiu vôľu. U väčšiny z nich nevieme, ako vyzerali a nepoznáme ani ich meno, ale očami viery ich vidíme oslávených žiarit ako hviezdy na nebi (Benedikt XVI., Kázeň, 1.11.2006).

Žiadny kresťan by sa nemal cítiť sám, pretože v každom okamihu, ak je účastný na Božom živote prostredníctvom milosti, žije v spojení s Ježišom Kristom a jeho najsvätejšou Matkou, anjelmi a blahoslavenými, ktorí sa radujú v Božej prítomnosti v nebi, s dušami v očistci; a so všetkými, ktorí sú tak ako my pútnikmi na zemi. Kresťan bojuje s radosťou —ako hovorí sväté Písmo — Pánov boj (Por. 1 *Mach*3, 2). Posilnime našu dušu vedomím tejto

radostnej reality a šírme túto pravdu v našich rozhovoroch s inými ľuďmi.

Keď sa modlíte, pracujete, oddychujete, v rozličných okamihoch vášho dňa, usilujte sa modliť sa, pracovať a oddychovať spolu s Pánom, spolu s vašimi bratmi a sestrami na celom svete, najmä s tými, ktorí žijú a pracujú na miestach, kde je práca Cirkvi veľmi ťažká. Si si vedomý toho, že iní ľudia potrebujú tvoju vernosť, tvoju bratskú a sesterskú lásku? Je táto myšlienka pre teba pohnútkou pozdvihnúť tvoje srdce k Bohu, vyvoláva v tebe potrebu novej evanjelizácie?

Pred niekoľkými dňami som podnikol krátku cestu do Kazachstanu, aby som sa stretol s vašimi sestrami a bratmi v tejto krajine. Šiel som tam tiež vo vašom mene, s túžbou priniesť im teplo vašej lásky, vašej účasti, vášho

záujmu. Vďaka Bohu, opierajúc sa o naše modlitby, pracujú s radosťou a plní nádeje. Už je vidieť prvé plody ich práce. Počet mužov a žien, ktorí prejavujú záujem o katolícku vieru a o ducha Opus Dei, rastie. Snívajú o čase, keď Cirkev —a tým aj Dielo— pevne zapustí korene v celej strednej Ázii. Sprevádzajme ich v tomto apoštolskom úsilí našou modlitbou a našimi malými umŕtvovaniami, ktoré —vďaka spoločenstvu svätých— budú účinné. Prechádzame v myšlienkach denne celý svet v úsilí o spásu duší? Myslíme na apoštolát, ktorý sa uskutočňuje vo všetkých týchto krajinách?

To isté platí o tých, čo pracujú v Rusku, Južnej Afrike, Indii, v škandinávskych krajinách - jednoducho všade na piatich kontinentoch. Je pre teba veľkou radosťou, tak ako pre svätého Josemaríu, prejsť v modlitbe celý svet, aby si ho posilnil svojou

odovzdanosťou? Snažíš sa mať každodenne na zreteli, od rána do noci, že nová evanjelizácia a rozšírenie apoštolátu sú úlohou pre všetkých, pre každého jedného na jeho mieste? Vidím, že vám a sebe samému kladiem mnoho otázok, ale prichádzajú spontánne, pretože sme prijali úlohu nášho Učiteľa: *Chodte do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu* (Mk 16, 15).

2. novembra je spomienka Všetkých verných zosnulých. Je logické, že myslíme najmä na nám blízke osoby —veriacich z Diela, príbuzných, priateľov a známych—, ktorí sú na druhom svete. V tento deň smú kňazi slúžiť tri omše na úmysel zosnulých. Na mnohých miestach je tiež zvykom, že veriaci zdobia hroby kvetmi a navštívia cintorín. Pokračujme v tejto tradícii s nábožnosťou, usilujme sa im dať kresťanský zmysel a vedme k týmto zvykom aj druhých.

Budeme tiež sláviť dva sviatky, ktoré sa nachádzajú uprostred tohto mesiaca, ktoré nám majú napomôcť upevniť našu jednotu s pápežom: modlime sa s väčšou intenzitou za jeho osobu a jeho úmysly, modlime sa tiež vytrvalo za jeho spolupracovníkov vo vedení Cirkvi. 9. novembra je liturgická spomienka posviacky Lateránskej baziliky, rímskej katedrály, *matky a hlavy všetkých kostolov mesta Ríma a celého sveta*, ako čítame v jednom z nápisov na jej fasáde; a 18. novembra si pripomíname vysviacku Bazilík svätého Petra a Pavla.

Modlime sa k Bohu, aby roznietil v katolíkoch lásku k jednej, Katolíckej, apoštolskej a rímskej cirkvi, ako rád zdôrazňoval náš Otec. Preukážme tak *našou vernosťou jednotu s pápežom, ktorá znamená jednotu s Petrom. Láska k pápežovi* —napísal svätý Josemaría— *má byť nádhernou vášňou v našom srdci, pretože v ňom*

vidíme Krista (Sv. Josemaría, Kázeň *Lojalita voči cirkvi*, 4.6.1972).

Zároveň ohľadom kritiky alebo nedostatku poslušnosti voči tomu, čo hovorí pápež, čoho sme neraz svedkami, reagujme ako dcéry a synovia, ktorí skutočne milujú svojich rodičov: pevnou jednotou s jeho nariadeniami a jeho učením, oddanou poslušnosťou a väčším úsilím, aby osoby, s ktorými sa stretávame —a, ak máme tú príležitosť, tiež masovo-komuničkané prostriedky— prejavovali slovami a skutkami rešpekt a súdržnosť s Kristovým nástupníkom a so Svätou Stolicou. Budme vždy optimistami, pretože slovo Božie nezostane neúčinné. Ako nám pripomína Benedikt XVI., Pán zveruje Petrovi starosť o bratov s prísľubom svojej modlitby. Petrova úloha sa opiera o Ježišovu modlitbu. Toto je dôvodom, ktorý nám dáva istotu, že vytrváme

napriek všetkej ľudskej biede
(Benedikt XVI., Kázeň, 29.6.2006).

21. novembra slávime sviatok
Obetovania Panny Márie. Mal by pre
nás byť pozvánkou, aby sme mysleli
na úplnú odovzdanosť Panny Márie
voči Bohu od čias, keď ešte bola
dieťaťom. Je dobrou príležitosťou,
aby sme si hlbšie spytovali svedomie
o našich najintímnejších postojoch:
roznietme v našej duši túžbu po tom,
aby celá patrila Bohu. Usilujme sa byť
veľmi verní kresťanskému povolaniu,
ktoré sme prijali v krste. A preto
uvažujme na tým, s akou láskou
prijímame, tak často, ako je to
potrebné, sviatosť zmierenia.
Musíme zvládnuť všetky ťažkosti a
neodkladať ju.

Pri príležitosti tohto mariánskeho
sviatku si pripomíname ďalšie
výročie: V noci z 21. na 22. novembra
roku 1937, pred sedemdesiatimi
rokmi, dala Panna Mária svätému

Josemaríovi viditeľný znak, že mu bola v oných —tak ťažkých— dňoch počas prechodu cez Pyreneje veľmi nablízku: vyrezávanú ružu z dreva, ktorá bola pravdepodobne súčasťou jedného z oltárov v kostole, vedľa ktorého prenocovali (Por. Andrés Vázquez de Prada, *Zakladateľ Opus Dei*, 2. diel, str. 189-196). Žime v tento tak významný pamätný deň v úzkom spojení s naším zakladateľom, s hlbokou vďačnosťou v srdci voči Bohu a našej Matke, za ich neustálu ochranu Cirkvi, Diela a každého jedného z nás.

V nedeľu 25. novembra je sviatok Krista Kráľa. Opäť v tento deň obnovíme zasvätenie Opus Dei Najsvätejšiemu a milosrdnému Ježišovmu Srdcu, ktoré po prvýkrát vykonal svätý Josemaría v októbri 1952. Vtedy obzvlášť prosil o pokoj pre svet, Cirkev, Dielo a duše. Táto prosba je stále aktuálna a nutná a bude tak vždy, pretože ľudstvo ľahko

opúšťa cestu, ktorá vedie k Bohu, a ako dôsledok toho, ženy a muži strácajú pokoj. Pri obnove tohto zasvätenia, proste Ježiša, aby osvietil mysle tých, čo sú vedúcimi predstaviteľmi rôznych krajín, aby sa usilovali podporovať pokoj, ten pravý pokoj: ten, ktorý začína v srdci každého človeka a odtiaľ sa šíri navonok.

Modlite sa taktiež za vašich bratov, ktorí budú v predvečer tohto sviatku v Ríme vysvätení za diakonov. Nech dá Pán, aby boli veľmi svätí!

Takmer na konci mesiaca, 28. novembra, budeme môcť s radosťou sláviť 25. výročie pápežského dokumentu, ktorým Ján Pavol II. zriadil Opus Dei ako osobnú prelatúru. V mysli sa mi vynára toľko spomienok, keď uvažujem nad darmi, ktoré sme dostali od Boha počas týchto rokov! Mám pred očami nášho Otca, ktorý s radosťou prijal

skutočnosť, že nezažije splnenie tejto jeho veľkej *túžby*, aby sa tak stalo v čase jeho nástupcu, a vieru a silu nášho milovaného dona Álvara, ktorý sa opieral o modlitbu a umŕtvovanie nespočetného množstva ľudí na celom svete, aby nám nebo udelilo túto milosť. Musím vám pripomenúť, aby sme nepovažovali tieto okamihy za *zlatú éru* dejín Diela, v tom zmysle, že na ne budeme spomínať, áno, s vďačnosťou, ale nie ako na niečo, čo pominulo; tieto okamihy majú byť pre nás vždy obdobím, ktoré je stále veľmi aktuálne: dosiahneme to našou vernosťou duchu Opus Dei, intenzitou našej modlitby, apoštolskou horlivosťou, ktorá musí byť pohnútkou pre naše skutky.

Už viete, že s túžbou uctiť si Najsvätejšiu Pannu —ktorú *stretávame s úsmevom na perách na všetkých križovatkách našej cesty* (Sv. Josemaría, Poznámky z meditácie,

11.10.1964)—, s motívom tejto udalosti a ako prípravu na 80. výročie založenia Diela, bude nasledujúci rok v Opus Dei *mariánskym rokom*, bude trvať od 28. novembra tohto roku do rovnakého dátumu v roku 2008. Viem si predstaviť vašu radosť z tejto skutočnosti. Chcel by som nasledovať kroky nášho milovaného dona Álvara —tento prívlastok opakujem rád—, ktorý v roku 1978 vyhlásil *mariánsky rok* pri príležitosti prípravy na zlatú svadbu Diela; toto obdobie bolo neskôr predĺžené do konca roku 1980. Prežime tento nový *mariánsky rok* v duchu, ktorý bol vlastný prvému nástupcovi po našom Otcovi, v duchu, ktorý osobne poznal odsvätého Josemaríu. Pripomínam vám to slovami z listu rodine, ktorý nám napísal 9. januára 1978.

Rozpráva nám v ňom, že posledný deň roku 1977, keď sa modlil pred telesnými pozostatkami nášho

zakladateľa a uvažoval nad tým, že začína rok, v ktorom sa bude sláviť zlatá svadba Opus Dei, pýtal sa sám seba: «Čo urobíme pre to, aby naše vďakyvzdanie nezostalo len svetlom ohňostroja, aby nebolo niečím, čo sa vyjadrí len slovami, ale aby sa prejavilo v neustále intenzívnejšom duchovnom boji, vo väčšej jednote s Bohom vo všetkom?»

«Odpoveď prišla hneď. Ihneď zaznamenal —bez poverčivosti— evidentný podnet nášho Otca, že nás bude viesť veľmi konkrétnym spôsobom tiež v tomto roku, ktorý začíname: chodte tou skratkou, ktorú som vám ukázal, aby ste boli bližšie k Pánovi. Dcéry moje a synovia moji, táto rada je jasná: utiekajme sa pod ochranu *Panny so sladkým menom Mária* —ako píše náš Zakladateľ vo *Svätom ruženci*—; budeme ju viac milovať; budeme sa viac utiekať pod jej ochranu; deň čo deň budeme viac uctievať tú, ktorá je dcérou, matkou a

nevestou Božou a našou Matkou, našou odovzdanosťou, aby ju predniesla Najsvätejšej Trojici ako znak našej vďaky. Skrátka, dospel k záveru, že najvhodnejším —Bohu najmilším— spôsobom, aby sme v tomto období žili v nepretržitom a autentickom vďakyvzdaní je, aby tento rok bol *mariánskym rokom*» (Don Álvaro del Portillo, *Listy rodine*, II, č. 131).

Nasledujme tento úžasný príklad, s túžbou, aby sa naše dni stali mariánskymi dňami, na základe lásky, ktorú prejavujeme našej Matke. Mesiac november ukončíme sviatkom svätého Andreja, brata prvého z apoštolov, ktorý sa teší veľkej úcte vo východných cirkvách. Utiekajme sa o jeho príhovor, aby všetci, ktorí majú tú česť volať sa kresťanmi, dosiahli úplnú jednotu s nástupcom svätého Petra.

S láskou vás žehná a o modlitbu
prosí, ako vždy,

váš Otec,

+Javier

Rím, 1. novembra 2007.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/list-od-prelata-
november-2007/](https://opusdei.org/sk-sk/article/list-od-prelata-november-2007/) (22.02.2026)